

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUND
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
-NE UDVIKLING, FOR DERES
-DIGNT ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT«

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
-ME FOR KVINDERNES ALME-
-UDDANNELSE TIL SELVSTEN-
AT FORBEDRE DERES STILLING
UDG. AF DANSK KVINDESAMFUND

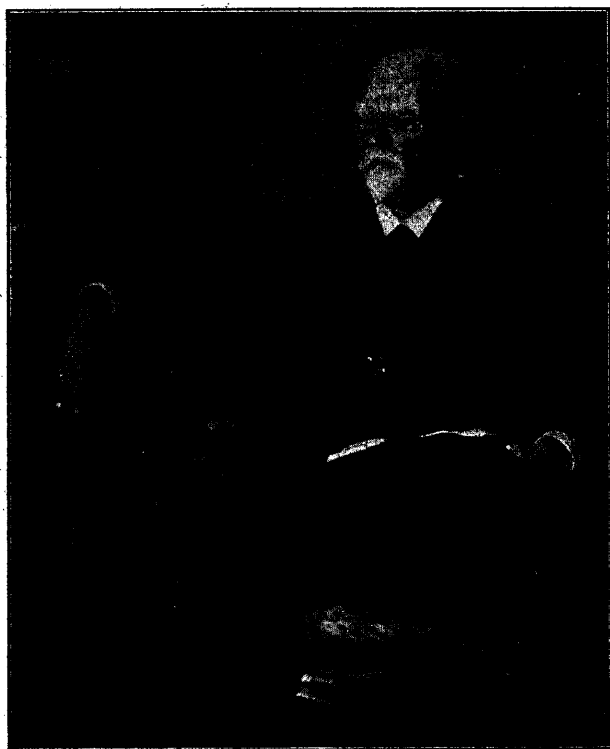
29. AARG.

15. APRIL 1913.

No. 7.

Kvinde-Kunst paa Foraarsudstillingen.

(Alle Billederne er velvilligst fotograferede af Julie Laurberg & Gad.)

Mary Svønn Poulsen: Billede af Konferensraad Jean Hansen.

Naar man læser en Bog, vil man i de ni af ti Tilfælde aldrig være i Tvivl om, hvorvidt den er skrevet af en Mand eller af en Kvinde. Det særligt kvindelige i Form af Indhold slaar en i Møde næsten ved første Øjekast — en udpræget Følsomhed, en instinktmæssig Nænsomhed i Opfattelsen af de dagligdags smaa Ting, som en Mand foragter enten fordi han ikke selv kan se dem eller fordi de for ham spiller en underordnet Rolle. Kvinden som Forfatter er sig i Almindelighed denne Forskel bevidst; hun kender sin

Evne og sin Begrænsning og søger frem ad sine egne Veje. Hun har indset, at hun ogsaa her naar videst ved at benytte de Egenskaber, der er særegne for hende og at hendes Styrke ligger paa de Punkter, hvor hun er anderledes end Manden.

Ser man derimod paa de kvindelige Malere, undrer man sig over, hvor lidt kvindelige — i Ordets egentlige Forstand — de er.

Vi har baade dygtige og talentfulde Malerinder, men det er forbavsende at se, hvor faa af dem, der emanciperer sig fra de gængse

og af Mænd skabte Skoler, og hvor lidt Tendens der findes mod en særlig Kvinde-Kunst.

Alligevel er det interessant at se, hvor god og forskelligartet Kunst, de paa Charlottenborg udstillende Malerinder yder.

Saaledes møder Anna Ancher i Aar bl. a. med et ganske henrivende Billede af sin gamle Moder — Solskin i Stuen kalder hun det. Det virker ved en egen Ynde og Varme, som et andet, iøvrigt meget dygtigt gjort Billede af Moderen, i nogen Grad savner.

Fru Bertha Dorph, som vel nok er den af vore Malerinder, der i højeste Grad overfører sin Kvindelighed — man kunde fristes til at sige sin Moderlighed — i sin Kunst, har i Aar et ganske dejligt Billede af en ung Moder med sit Barn. Det lidt trætte, men lykkelige Blik, hvormed denne unge Kvinde omfatter sin straalende, rødkindede Unge, viser os en Moder, der har haft mange søvnløse Nætter for sit Barns Skyld — men som paa ægte Kvindeviis nødig vilde have undværet disse.

Billedet af de tre Brødre er udført med den overlegne Ynde, der altid kendetegner Fru Dorphs Børneportrætter.

Blandt de af Emilie Mundt udstillede Billeder tiltrækker navnlig »Smaa Italienerbørn lege Procession« ved sin indtagende Finhed og Diskretion.

Frk. Bertha Wegmann udstiller iaar efter længere Tids Pavse et Par store, meget repræsentative Dameportrætter, som sædvanligt